

РЕШЕНИЕ

№ 7318

гр. София, 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9589** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 29, ал. 6 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Образувано е във връзка с Решение № 11936/25.09.20 г. по административно дело № 11347/19 г. на ВАС, с което решение № 3077/08.05.19 г. по административно дело № 10523/18 г. на АССГ е отменено, поради допуснати процесуални нарушения по чл. 172а, ал. 2 от АПК, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който да разгледа жалбата на Г. С. Г., срещу Решение № 2-1421/18.09.2018 г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена и обявена принадлежността му към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона.

В жалбата е посочено, че решението е незаконосъобразно и постановено при липса на доказателства. Наведени са доводи, че жалбоподателят не е бил вербуван, както и че не е давал съгласие да бъде секретен сътрудник на ДС. Моли се решението в оспорената му част да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа подадената жалба. Моли решението на Комисията да бъде отменено.

Ответникът – КРДОПБГДСРСБНА – в съдебно заседание се представлява от юрк. Мутафчийска, която оспорва подадената жалба. Моли жабата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като разгледа предоставените доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С Писмо № КИ-17-11563/17.05.2017 г. на в чл. 149, ал. 1 от АПК до Министъра на икономиката е поискано да бъде изпратен списък с трите имена, ЕГН, длъжността, периода на заемане на длъжността за лицата по чл. 3, ал. 2, т. 15 от ЗРДОПБГДСРСБНА, извършвали или извършващи тези публични дейности от 10.11.1989 г. до настоящия момент.

С Писмо изх. № 92-00-463/18.07.2017 г. на Министъра на икономиката е изпратен списък на лицата, които са били членове на управителни и надзорни органи на търговски дружества от системата на Министерството на икономиката до момента, в който държавата е притежавала 50 и повече на сто от капитала им и на техни дъщерни дружества, в които са притежавани 50 и повече на сто от капитала. От представените списъци се установило, че Г. С. Г. е бил член на съвета на директорите на [фирма] от 15.12.1992 г. до 23.02.1994 г.

С Решение № 2-1421/18.09.2018 г. на КРДОПБГДСРСБНА била установена и обявена принадлежността на Г. С. Г. към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона. По делото е приета и приложена цялата административна преписка, свързана с обжалвания административен акт, а с писмо от 29.10.20 г. ответната страна е представила, наред със становището и Инструкция за оперативния отчет на ПГУ-ДС от 13.03.59 г., ведно със заповед № I-45/13.03.59 г. на министъра на вътрешните работи, отменена с Инструкция за оперативния отчет на ПГУ-ДС от 20.11.76 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съдът, констатира, че жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 2 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ. В административното производство по издаването му не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения.

Не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да ограничат правото на защита на жалбоподателя-указан е срок за обжалване и компетентния орган, който може да разгледа жалбата.

Акта отговаря на целта на закона-да се разкрие информация, която са съдържа в документите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Решението съответства на материалния закон-решението не противоречи на материалноправните разпоредби, като са спазени изискванията на приложимия

специален закон.

В съответствие с разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРОПБГДСРСБНА, Комисията е извършила задължителна проверка на Г. С. Г., като лице по чл. 3, ал. 2, т. 15 от закона - член на съвета на директорите на [фирма] от 15.12.1992 г. до 23.02.1994 г. и е установила принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

Комисията е установила и обявила принадлежността на жалбоподателя, в качеството му на секретен сътрудник, въз основа на официални удостоверителни документи, предадени ѝ от орган по чл. 16 от закона, попадащи в обхвата на посочените в чл. 25, т. 3 и отговарящи на дефиницията за документ, въведена в § 1, т. 1 от ДР на закона.

В конкретния случай, при разглеждане на архивните документи по чл. 25, т. 3 от закона поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е установено, че същите се отнасят за жалбоподателя в настоящото производство, тъй като всички данни, имащи отношение за правилното индивидуализиране на лицето (трите имена и датата на раждане), са налице и не съдържат противоречива информация. Като следва да се има предвид, че фактите и обстоятелствата, отразени в документите по чл. 25, т. 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА, са извън предмета на изследване, а отразяването на данните в архивните документи е зависило изцяло от добросъвестното изпълнение от страна на оперативните работници.

Производството по издаване на оспореното решение, както и само то решение нямат нито правопораждащ, нито конститутивен ефект. Като орган действащ в условия на обвързана компетентност и с оглед изпълняваните от Комисията констативно-охранителни функции, издаденото от Комисията решение е с регистрационен, констативен характер. С обжалваното решение не се нарушават права, а само се констатира наличието на конкретен юридически факт - принадлежност на дадено лице към органите по чл. 1 от закона въз основа на документи, неизчерпателно, примерно изброени в чл. 25, т. 3 от закона. В разпоредбите на ЗДРОПБГДСРСБНА законодателят последователно си служи единствено е понятието „принадлежност“, което значи качеството на някой да е част от състава на нещо. Визира се организационната обвързаност на конкретното лице към тези служби, неговото регистриране към апарата им. Самата принадлежност означава формално придобития статус на секретен сътрудник към структура или структури на органите по чл. 1 закона, без да обхваща функционирането на тези лица в това качество.

По делото са представени документи, данните в които безспорно свидетелстват за откриване на лична разработка за лицето Г. С. Г. под псевдоним „Г.“, както и че лицето е било привлечено като секретен сътрудник на ДС.

Именно тяхното наличие и непротиворечивата и единна информация за принадлежността задължава административния орган да се произнесе с решение.

От документите, приети като доказателства по делото е видно, че жалбоподателят е вербуван на 25.12.1973 г.

Съгласно чл. 24 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от закона.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа

на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателя са налице данни в справочните масиви – разходен документ, отчетен от ръководил го щатен служител, съдържащ се в дело Ф1, а.е 3151; регистрационен дневник; картони – обр. 1 - 2 бр.

Предвид изложеното, оспореният акт е правилен и законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд –София град, III отделение, 71 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Г. срещу Решение № 2-1421/18.09.2018 г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена и обявена принадлежността му към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона.

ОСЪЖДА Г. С. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на КРДОПБГДСРСБНА сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяване на страните за неговото изготвяне, с връчване на преписи.

СЪДИЯ: